

**Sudetski Nemci so precej
razočarani po okupaciji**

Eger, Sudetija. — Sudetski Nemci so dobili kar so hoteli — združili so se z Nemčijo. Toda prvo navdušenje po okupaciji se je že poleglo in ljudstvo zdaj vidi, da ni dobilo tistega, kar se jim je prej obljubovalo. Morda se jim je nazadnje le še bolje godilo pod čehoslovaško.

Konrad Henlein, vodja sudetskih Nemcev, ki je pripeljal svoje rojake Hitlerju v malho, je bil po okupaciji samo enkrat v domačem kraju. Prej narodni junak, ima zdaj le malo pristašev še doma. Seve, saj zdaj jih ne potrebuje, ker je zlezal po hrbtih svojih rojakov do visoke in dobre službe v Berlinu.

Nemški uradniki vidijo, da je ljudstvo nezadovoljno. Pa jim pravijo: kaj pa ste pričakovali? Prejeste se pritoževali, da ste brez dela. Zdaj imate delo, pa se pritožujete, da premalo zaslužite. Kaj ste mislili, da bodo pritekle z osvojitvijo izpod čehoslovaške pečene piške na mizo in da bo potica rasla na drevju? Pod nemško vlado se mora delati in žrtvovati!

**Martin L. Davey kliče
demokrate na boj!**

Columbus, O. — Bivši ohijiski guverner Martin L. Davey, je pozval vse svoje politične prijatelje, da se udeležijo kot en mož sestanka demokratov v Columbusu prihodnjo soboto 29. julija. On sam sicer ne bo navzoč, ker ima važen opravke drugje, kot pravi.

Mr. Davey je v tem svojem apelu na demokrate izrecno rekel: "Upam, da bo vaš ogromni sestanek kot predglasnik za poraz guvernerja Brickerja prihodnje leto!" Davey je nadalje očital guvernerju Brickerju, da je pognal iz državnih služb na tisoče demokratov, čeprav so imeli protekcijo civilne službe. "Toda guverner Bricker se toliko zmeni za civilno službo," je rekel Davey, "kot se zmenijo Japonci za pravice Kitajcev."

**Rusija ne izpusti
španskih otrok**

Varšava, Poljska. — Na zahtevo staršev, da Rusija pošlje domov 3,000 španskih otrok, ki so jih poslali španski socialisti v Rusijo, je sovjetska vlada odgovorila, da jih ne da. Otroci se vzgajajo v španskem jeziku in v boljševiških naukih. Tako bodo sčasoma postali dobri ruski agentje. Oblečeni so v boljševiške uniforme in večkrat se jih vidi korakati po moskovskih ulicah, prepevačkomunistične vojaške pesmi.

Krogla radi selitve

Mrs. Helen Jablecki, 3684 E. 76th St., je povedala svojemu stanovalecu, Walterju Lawrence, da se bo moral izseliti, ker se bo oženil njen sin. Walter je vzel samokres in ustrelil svojo gospodinjino v hrbet, ko je ravno delala na vrtu. Po strelu se je žena obrnila, nakar jo je ustrelil še v trebuh. Policija je napadalec iskala v Poljski dvorani na 7146 Broadway, kjer je bil za hišnika, in ga dobila tam ležečega na tleh — obstrelil se je v glavo. Oba so v kritičnem stanju odpeljali v St. Alexis bolnišnico.

**Japonci obljubujejo Angležem prosto
roko v Evropi, če se Anglija ne bo
vlikala v japonske težnje v Aziji**

Tokio, Japonska. — Splošno se sodi, da je Anglija pripravljena sodelovati z japonskimi namerami na Kitajskem. V zameno za to, obljublja Japonska, da ostane nevtralna, če pride do vojne v Evropi. Če Anglija obljubi, da bo pustila Japonski proste roke v Kitaju, potem se Japonci ne bodo pridružili rimsko-berlinskemu osišču, kakor se boje evropski zavezniki, Anglija, Francija in Poljska.

Poleg tega, da se Anglija v bodoče ne bo vmešavala v ja-

ponsko politiko na Kitajskem, tudi obljublja, da ne bo napravila z Rusijo nobene pogodbe za vojaško zvezo, kar se tiče ruske politike v Aziji.

Anglija namerava opravičiti ta svoj korak z izjavo, da se nahaja japonska armada na Kitajskem samo radi tega, da vzdržuje red in mir. Japonci so silno veseli tega koraka angleške politike in splošno se na Japonskem to tolmači tako, da se je začela Anglija počasi umikavati iz vzhodne Azije.

**Če Hitler ne bo dobil Gdanska, grozi, da bo udaril proti
jugu in si vzel Slovaško, Madžarsko ali Jugoslavijo.**

New York, N. Y. — Najbrže v Evropi letos ne bo prišlo do vojne, sodi Webb Miller, ki dobro pozna evropske razmere. Največja vojna kriza bo v septembru in oktobru. Hitler je pripravljen, da na vsak način nekaj dobi. Toliko se je že širokoustil pred narodom, da ne more nazaj. Zato je pa trdno odločen, da dobi Gdansk, ako pa ne, bo spremenil taktiko in udaril na jug na Slovaško, Madžarsko, ali pa Jugoslavijo. V tem se strinjajo vsi ameriški poročevalci, ki se točasno nahajajo v Evropi.

Medtem si pa Anglija na vse kriplje prizadeva, da bi preprečila vojno. Vedno in vedno svari Poljsko, naj ne stori ničesar, kar bi razdržilo Hitlerja. Vsak pravi, da bo Anglija v nemško-poljskem sporu odloči-

len faktor, kot je bila v Monakovskem dealu lansko leto. Anglija išče kak izhod, da bi se zadovoljilo Hitlerja in Poljsko obenem.

Chamberlain ne more dosti obljubiti, dokler je parlament v zasedanju, ker mu ta nasprotuje in kriči, kadar Chamberlain preveč obljublja. Toda po 4. avgustu se parlament razide in Chamberlain bo imel bolj proste roke. Tak je bil tudi slučaj lansko leto, ko je Chamberlain žrtvoval češko.

Če pa Hitler nikakor ne bo mogel prepričati Chamberlaina, da mora Nemčija dobiti Gdansk, in bi si ne upal začeti vojne z Anglijo zadej, in Poljsko sprédat, bo pa segel doli na jugo po Jugoslaviji, kjer upa, da mu bo pomagal Mussolini.

Trdno spanje

New York. — Pomorščak Paul W. Worschau je utrjen, in ne gleda, kam bo položil svojo glavo. Oni dan se je vlegel kar na prago podzemne železnice in sicer med ture. En vlak je šel čezenj, pa se zaspane niti zbudil ni. Šele po dolgem tresenju se je ljudem iz drugega vlaka posrečilo zbuditi pomorščaka, ki jih je pozdravil z veseljem "dobro jutro" in odšel svojo pot.

Pozdravi iz Willarda

Naš raznašalec, Jovi Grdina, pošilja vsem svojim tovarišem lepe pozdrave iz slovenske naselbine na Willardu, Wis. Pravi, da je tam bolj prijetno kot pa v šoli.

**ROOSEVELTOV SIN ELLIOT JIH
JE PRECEJ SLIŠAL V NEDELJO**

Detroit, Mich. — Predsednik Katoliške mednarodne organizacije "Resnica," Rev. Curran iz Brooklyna, N. Y., je v nedeljo naslovil svoj radio govor na Rooseveltovega sina Elliota, ki je nedavno, tudi po radiu, napadel Father Coughlina. Father Curran je nazval Elliotov napad kot neameriški, ker je Elliot priporočal, da se naj bi v bodoče govore Father Coughlina pristiglo.

Najbolj je Father Curran bral levite Elliotu Rooseveltu radi tega, ker je slednji obdolžil Father Coughlina, da je proti Židom in neameriški. "Če je kdo protiameriški, potem je Elliot Roosevelt," je govoril Rev.

Curran, "ker hoče omejiti svobodo govora in izražanja.

"Father Coughlin je pred narodom čist in njegov karakter neomadeževan," je dalje govoril Father Curran. "Njegovo privatno življenje je čistejše, kot pa nekaterih onih, ki se družijo z vami, Elliot Roosevelt. Father Coughlin ni sin premožne dinastije, ki si je nagrabila premoženje pod sedanjo administracijo, kar je v velikem protislovju z ozirom na to, da strada danes ena tretjina ameriškega naroda. Ampak Father Coughlin se prav nič ne boji cenzure za njegove radio govore."

Viska in pop!

Peter Witt, znani clevelandski politik in kritik, je obhajal oni dan svoj 70 letni rojstni dan. Pri tem je imel daljši razgovor s časnikarji, katerim je razlagal svoje ideje o življenju. Med drugim je rekel, da se spiše toliko žganja samo radi tega, ker je drago. Witt pravi, če bi bila viska po tri cente kozarec in pop po 15 centov, da bi vsi ljudje pili pop. (Seve, to že, če bi imel pop tako močan "kik" kot viska).

**PLAČAJTE, ALI PA
ZAPRITE! PRAVI
AVTNA UNIJA**

Detroit, Mich. — Pogajanja med avtomobilsko unijo in med General Motors, kjer se vrši stavka strokovnih delavcev, so na mrtvi točki. R. J. Thomas, predsednik avtnih delavcev, ki spadajo k CIO, je izdal izjavo, da bo G. M. plačala zahtevano mezdo in druge zahteve delavcev, ali pa bo zaprla vrata. Prizadeh je 150,000 avtnih delavcev. Thomas je dalje izjavil, da je CIO avtna unija edina v avtni industriji, ki zastopa interese delavcev in da je govorica o kakem sporu med delavci radi zastopstva pri kompaniji, nesmiselnost.

Na drugi strani je pa izjavil predsednik General Motors, W. S. Knudsen, da je sedanja stavka delavcev vodena samo po ukazih "močne roke" in da se večina delavcev ne strinja z stavko. To izjavo je zavrnila delavska unija kot prazno govorjenje.

Avtna unija zahteva od General Motors sledeče: 10 centov na uro povišanje plače za strokovno izučene delavce; da se dene unijski znak na vse orodje, napravljeno ali kupljeno od General Motors; dvojna plača ob nedeljah in praznikih, ter čas in pol za ves dan soboto, ne glede na to, kolikor ur se je delalo v tednu.

General Motors pravi, da se mora zahteva plač izravnati v vsaki tovarni posebej, kakor govorijo sedanja pogodba in kakor se je to delalo doslej. Avtna družba pravi, da so pri General Motors najvišje plače pri vsej avtni industriji in da je ponovno zvišanje nepravilno.

Umor radi 2c

Mount Clemens, Mich. — 11 letni Stanley Dobruk, sin farmarske družine, je ustrelil svojo sestro, ker mu je baje dala dva centa premalo za nabiranje malin. Sestra je stala pri hladilni deski, ko je brat pomeril nanjo s puško in sprožil. 14 letna Frances je bila takoj mrtva. Fant trdi, da je hotel sestro samo oplasiti in da sam ne ve, kako se je puška sprožila.

Smrt pri delu

Ko je večerj barval hišo na 3006 St. Clair Ave., se je zgrudil in umrl John Oblak, 365 E. 161st St. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

Obisk iz Colorade

Iz daljne države Colorade je prišla na obisk Mrs. Princ k svojima bratoma Jožetu in Andreju Slogar. Dobrodošla v naši metropoli in mnogo zabave ji želimo.

**Če niso mar to
znamenja prosperitete?**

New York. — Živahna kupčija na borzi zadnji teden in podvig cen delnicam in bondom, je do bro znamenje bližajočih se bolj-ših časov. Finančniki pravijo, da je k temu največ pripomogla nova davčna postava, ki je dala nov pogum trgovini in industriji. Nova davčna postava daje več prostosti businessu. Tako dovoljuje, da sme trgovec ali industrijec izgubo enega leta odračunati od dobička drugega leta in od ostalega šele plača davek. Prej se to ni smelo delati, vsled česar so se podjetniki bali razširiti trgovino, ker si pač niso upali riskirati. Ta strah je zdaj odpravljen.

Nova postava tudi dovoljuje, da sme podjetnik odpisati izgubo na borznih investicijah od dobička, predno plača davek. Prej se je smelo odpisati samo \$2,000 izgube. Zato si tudi nihče ni

upal investirati denarja na rizi-ko, radi česar je bil ves denarni trg skoro mrtev.

Jeklarska industrija je navadno barometer za dobre ali slabe čase v deželi. Zdaj se poroča, da bo delala jeklarska industrija ta teden 56,4 odstotkov kapacitete, kar je najvišje letos. Ker bodo pričela kmalu dohajati naročila od avtne industrije za jeklo, se pričakuje, da bo jeklarska industrija kmalu obratovala na 60 odstotkov obsega, kar ni že delala od 1937.

Kakor rečeno, nova davčna postava je vtila novega poguma podjetnikom, da bodo začeli z večjo ekspanzijo in novimi zalozami, ker imajo upanje na dobiček, dočim so morali prej delati skoraj izključno, za davke. In težko se najde človeka, ki bi hotel delati samo za davke, sam pa ne more spraviti ničesar.

**Townsendov načrt je
edina pot iz
depresije**

V nedeljo se je vršil ogromen shod pristašev dr. Townsendovega načrta v Chippewa Lake parku. Nad 10,000 pristašev se je zbralo tam. Glavni govornik je bil Robert C. Townsend, ki je tajnik in blagajnik dr. Townsendove organizacije, katere sedež je v Chicagu. Govornik je rekel, da bi se morala najti kaka pot, da se enkrat odpravi relifna dela kot so WPA, CCC taborišča in drugo. In ta edina pot je Townsendov načrt, je rekel.

"Če prav so mnogi proti temu načrtu," je dalje izjavil govornik, "vendar pa ni prišel še nihče na dan s stvarnim argumentom proti. Ako damo v roke denar ljudem, to je potrebnim ljudem, potem se ni treba bati depresije za depresijo, ali pa kake diktatorske vlade v deželi." Govornik je pozival svoje pristaše, naj se pripravijo za volitve drugo leto, kjer naj volijo samo one, ki so se izkazali njih prijatelji.

Važna seja

Društvo Modern Knights št. 87 SDZ ima važno sejo jutri večer ob osmih v Društvenem domu na Recher Ave.

ZA ZNIŽANJE VODNIH RAČUNOV

Councilman John M. Novak iz 28. varde je stavil pri mestnem finančnem komiteju predlog, da mesto prekliče postavu, po kateri morajo clevelandski davkoplačevalci plačevati 40% od vodnih računov za vzdrževanje odvodne naprave. Councilman Herman Finkle, predsednik komiteja, je rekel, naj se da mestni administraciji še tri tedne časa, da se pogaja z predmetstji, od katerih se zahteva, da pomagajo ta sistem vzdrževati.

Kot znano, morajo clevelandski hišni posestniki plačevati 40% od vodnih računov za vzdrževanje odvodnega sistema, medtem ko predmetstja ne plačajo nič, dasi se prav tako poslužujejo mestnega odvodnega sistema. Komitej je ostro kritiziral mestno administracijo, ki ne

Gdč. Murn odpotovala

Včeraj smo poročali, da je odpotovala gdč. Vera Murn, kar bi se moralo pravilno glasil Murn, da ne bo kaj napak!

OGROMNA GOBA

St. Boniface, Man. — V provinci Manitobi, Kanada, so našli gobo, o kateri pravijo, da je največja na svetu. Tehtala je 30 funtov, kar je moralo biti že precej dobro kosilo za nekaj ljudi.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. zadušnica za pokojnim John Sodja. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Važna seja

V sredo večer ob osmih se vrši važna seja zastopnikov in zastopnic skupnih društev fare sv. Kristine v navadnih prostorih. Prošeni ste, da ste vsi navzoči.

Pozdravi iz Illinois

Mary Planinšek in A. Ajnik pošiljata pozdrave iz Lemonta, Joliet in LaSalle, Ill.

Pozdravi iz Colorade

Mrs. Josephine Praust in hčerka pošiljata lepe pozdrave vsem prijateljem in znancom iz daljne Colorade.

**Baltiške province se
bojijo boljševikov**

Riga, Latvija. — Baltiške republike, Latvija, Estonija in Finska so slišale, da je prišlo v razgovorih med Anglijo, Francijo in Rusijo tudi do vprašanja, da se tem državam pride na pomoč od gori omenjenih velesil, če bi kdo ogrožal njih samostojnost.

Te tri države so nastale po svetovni vojni in so bile izrezane iz velike Rusije. Zato pa zdaj zelo dvomijo, če bi bilo zanje dobro, da bi jim prišla na pomoč Rusija, ki bi morda potem pozabila odpoklicati svoje vojaštvo domov. Zato so pa že v naprej odklonile vsako garancijo, ki jo je Rusija zahtevala, predno se priklapi k zaveznikom.

"Mi smo nevtralni in ostane- mo nevtralni," pravijo voditelji teh treh republik. "Mi ne maramo od nikogar kakih garancij. Pripravljeni pa smo, da se bomo znali braniti za svojo neodvisnost." Vse te tri države lahko postavijo na bojišče 600,000 močno armado, ki je fino izurjena. Torej bi bile te svobodne republike jako trd oreh tako za Rusijo kot za Nemčijo.

**Madžarska bo izgnala
vse žide iz dežele**

Budapest, Madžarska. — Madžarska, ki je bila svoje čase približila židom, je sprejela postavu, po kateri se bo število židovskega prebivalstva zmanjšalo za 400,000 v prihodnjih petih letih. Židje so se že začeli seliti iz dežele in iščejo po Evropi prostora, kjer bi začeli novo življenje. Vsak sme vzeti s seboj \$14. Vsa osebna lastnina, kar se tiče srebrnine in zlatnine, mora ostati v deželi. S seboj pa smejo vzeti pohištvo.

Na Madžarskem je danes od vsega prebivalstva 6% židov. Ti pa kontrolirajo 46% vse industrije in 45% trgovine. Izmed desetih bančnih direktorjev jih je osem židov. Vsak tretji zdravnik je žid. Polovica vseh madžarskih odvetnikov je židov.

OČETA USTRELILA

Danville, Ill. — Policija je zaprla 16-letno Bernice Heath, ki je ustrelila svojega očeta. Dekle pravi, da je njen oče zadnja leta neprestano pil. Ko je oni večer zopet prišel močno vinen domov in je hotel udreti v njeno spalnico, je zgrabila za puško in očeta ustrelila.

OGROMNA GOBA

St. Boniface, Man. — V provinci Manitobi, Kanada, so našli gobo, o kateri pravijo, da je največja na svetu. Tehtala je 30 funtov, kar je moralo biti že precej dobro kosilo za nekaj ljudi.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. zadušnica za pokojnim John Sodja. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Važna seja

V sredo večer ob osmih se vrši važna seja zastopnikov in zastopnic skupnih društev fare sv. Kristine v navadnih prostorih. Prošeni ste, da ste vsi navzoči.

Pozdravi iz Illinois

Mary Planinšek in A. Ajnik pošiljata pozdrave iz Lemonta, Joliet in LaSalle, Ill.

Pozdravi iz Colorade

Mrs. Josephine Praust in hčerka pošiljata lepe pozdrave vsem prijateljem in znancom iz daljne Colorade.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 9117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
 Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 5c

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 171, Tues., July 25, 1939

Vladni uslužbenci iz politike

Zdi se, da je vso deželo zajel val skubanja politikarjev. Pred par dnevi smo pisali o veliki jeremijadi politikarjev v državi Ohio, ker postava prepoveduje državnim, okrajnim in mestnim uslužbencem vsako politično delovanje, vsaj dokler imajo tako službo ali delo. Politikarji si belijo glave, kako bodo dobili v kampanji delavcev, ki so jih dozdaj plačevali s službami. Dozdaj so se ljudje topli za razne politične urade, ker so vedeli, da bodo oni prvi, za katere bo skrbela stranka, ki so ji pomagali na krmilo.

Dozdaj je bila navada politikarjev, da so ustrahovali javne uslužbence z izgubo dela, ako ne bodo dovolj aktivni v kampanji. Pa ne samo delati so morali, ampak tudi seči v žep in dati novaca v kampanjski sklad. Zdjaj bodo ti uslužbenci, ki so pod varstvom civilne komisije, lahko politikarjem pokazali fige.

In te dni je nekaj podobnega sprejel tudi kongres Zed. držav. Najprej poslanska zbornica, potem pa še senat. To je takozvana Hatch predloga, ki bo postava, kakor hitro jo podpiše predsednik. Ta postava bo prepovedovala vsem zveznim uslužbencem, ki so poplavili narodno konvencijo in kontrolirali nominacijo predsedniškega kandidata, kakor jim je bilo naročeno in ukazano od vladne administracije, ki je istočasno na vladi.

Da je ta predlog prodril v obeh zbornicah kongresa, se imamo zahvaliti združenim republikancem in uporniškim demokratom. Slednji so hoteli s tem zadati udarec Rooseveltu. Ti trdijo, da se bo s to postavo izšlo zobe politikarjem, ki so zlorabljali zlasti WPA nameščence in druge reliefne delavce z žuganjem, da morajo tako voliti, kot zahteva administracija, ki jim je dala delo ali relief, ali pa bodo izgubili delo.

Nekateri so mnenja, da bo ta postava imela tako velik pomen v prihodnjih volitvah za predsednika Zed. držav, da demokratska stranka sploh nima nobene prilike priti ponovno v sedlo. Drugi zopet pravijo, da bo nova postava absolutno onemogočila Rooseveltu kandidirati za tretji termin.

Naj bo temu že kakor hoče, eno je gotovo, da je odvzet jarem iz vratu zveznim uslužbencem, vsakršni zvezni administraciji so pa pristrizene peruti, da ne bo mogla narekovati tem kruhoborcem, kako naj volijo in za koga naj agitirajo v kampanji.

Kakor je videti, bomo kmalu prišli na to, da bodo res izvoljeni taki kandidati, ki bodo voljeni radi svoje zmožnosti od naroda in to brez vsakega pritiska od političnih pravnjakev.

Napredek v perjadi

V petek 28. julija se prične v Clevelandu 7. svetovni perutninarški kongres, ki se vrši zdaj prvič v Zed. državah. Iz vseh kotov sveta je poslana perjad na ta kongres, da bomo lahko videli, koliko jo je človek izboljšal z vzgojo.

Na tej razstavi bomo videli vsake mogoče vrste perjad, o kakršni niti sanjali nismo, da živi na svetu. Zato je pa prav priporočljivo, da si to razstavo vsak ogleda, če le more.

Zanimivo je, kako je človek izboljšal, recimo, kokošjo pasmo od njene prvotne oblike in koristi. Prva kokoš, na primer, ki si jo je človek udomačil, je znesla samo kakih 13 jajec na leto. To pa človeku ni bilo dovolj. Z raznim poskusnim križanjem je dobil človek kokoš, ki mu je nesla več jajec. Njen gospodar, ali če hočemo pravilno reči — gospodinja, ji je podstavila v gnezdo jajca, na katere se je kokoš vsedla in izvalila piščeta. Tako je šlo naprej in naprej.

Vse se je pa zdelo človeku prepočas in izumel je stroj za valjenje piščet. Stroj je izboljšaval in danes imamo take stroje, v katere se lahko dene 78,000 jajec za valjenje. Kokoš zdaj nima drugega dela kot da nese jajca. Kadar bodo pa izumili pa še tak stroj, potem pa ne bo kokoš imela drugega poklica kot da pride na mizo v tej ali oni obliki.

Vse to boste videli torej na razstavi, kar vas bo gotovo zanimalo, zlasti pa našo ženstvo, v katerega področje je, vsaj pri nas, spadala reja perutnine.

Kaj pravite?

Nemškemu Hitlerju naj bo povedano na uho, naj se nikar preveč ne veseli, ker kongres Zed. držav ni sprejel nevtalitetne postave, kakor jo je želel predsednik Roosevelt. Dolve naj ga, da kongres to lahko popravi skoro prej, predno more Hitler reči "Auf wiedersehen."

Na 29. julija se bo zbralo v Columbusu na državnem semnju od 15,000 do 20,000 demokratov iz države Ohio. Govori se, da se bo takrat poravnalo vse medsebojne spore in da bo vladala med navzočimi demokrati največja harmonija. Harmonija bo samo tedaj, če bo tam samo en demokrat. Če bosta pa dva, bo pa že spor v stranki.

Demokratje, ki marširajo pod zastavo bossa Gongwerja, so prinesli na krožniku kandidacijo za župana Felixu Matia, ki ima sedaj dobro službo pri volivnem odboru. Felix je rekel: ne boš! Gongwer očitno ne more dobiti nobenega kandidata. Morda bi kaj pomagalo, če bi šel Burr do prihodnje pomladi v Florido.

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.
 Schoenbrunn palača

Obisk na Dunaju je brez pomena za vsakega obiskovalca, ako se ne posluži prilike in obišče grad Schoenbrunn, ki je bil bivališče zadnjih avstrijskih vladarjev. Palača je obdana od krasnega drevoreda, ki je tako urejen, da vse poti skozi ta drevored vodijo v palačo. Ako hočeš priti v palačo od spredaj, je pot dolga skoro pol ure, kajti pred tem gradom so razni vodometi, ki so ponoči krasno razsvetljeni. Iz raznih kipov, ki stoje v sredini vodometa, pa se ti smehljajo največja izbera raznih cvetlic, kar sem jih še kedaj videla. Vse je tako lepo in umetno urejeno. Cvetličar mora pač biti največji umetnik v tej stroki.

Ako prideš v grad od zadaj, vidiš zopet vsakovrstno lepoto: vrtni grmovje in cvetlice. Vendar pa najprvo ugledaš velik hlev (stable), v katerem so bili nastanjeni najboljši konji, ki jih je imela vladarska hiša. Za 30 fenigov (nekako 15 centov) vidiš lahko vse vozove in opremo iz preteklosti. Tu je videti najmanj 43 voz, katere so uporabljali vladarji Avstrije. Vidiš kočijo, s katero so se vozili k kronanju in v katero je bilo vselej vpreženih šest najlepših belih konj. Sedaj prave konje nadomeščajo umetni konji, tako da vsak obiskovalec lahko dobi sliko, kako je bilo to v resnici. Prvi, ki se je peljal v tej kočiji k kronanju je bil oče Marije Louise, in zadnji vladar, ki se je peljal v tej kočiji je bil Franc Jožef. Kočija, ki jo je rabil princ Ferdinand, je bila pobarvana v črno v znak sožalja, ker mu je ravno v istem času umrl njegov oče.

Ob pogrebi umrlih vladarjev se je uporabljalo črne vozove, ki so bili bogato okrašeni s srebrnim in črnim žametom, ravno tako so bili tudi konji okrašeni. Za prince in princeze se je ob času pogreba rabilo vozove, ki so bili okrašeni z rdečim žametom in zlatom. Vidi se zopet posebne kočije, katere so uporabljali samo za prevažanje gostov, nato zopet kočije, katere so uporabljali člani cesarske rodbine za svoje privatne vožnje. Zopet tam vidiš spalni voz, katerega je rabila princeza Marija Louisa za njeno pot z Dunaja na Francosko, kamor se je peljala kot nevesta Napoleona. To potovanje je trajalo 40 dni. Dalje se vidi kočija, ki je bila najljubša prestolonasledniku Rudolfu, in vidi se še več malih kočij, katere so bile podarjene Rudolfu, ko je bil še deček.

Tu je videti resnično toliko kočij, katerih se je posluževala cesarska rodbina, da si je težko predstavljati v kakšnem razkošju so nekoč živeli vladarji prejšnjih časov.

Nato smo se podali naprej v palačo in zopet je bilo treba plačati vstopnino, da smo videli vse sobe in sijaj v katerem so živeli nekoč oni, pred katerimi so se klanjali skoro vsi narodi Evrope. V tej palači je vsega skupaj 54 sob in vsaka je drugačna in ima svoj pomen. V eni sobi se vidi posteljo na kateri je umrl Franc Jožef, in zopet nato zopet sobo in mizo na kateri je podpisal cesar Karol svojo odpoved ali resignacijo, dalje družinsko sobo, kitajsko sobo, sprejemne sobe cesarice Elizabete, sobo cesarice Zite, posteljo in sobo v kateri je stanoval predsednik Theodore Roosevelt, ko se je nahajal tam kot gost. Videli smo prekrasno jedilnico, ki je bila vsa v ogleddah, in krasno roza sobo, ki je bila najljubša soba umrle cesarice, sobo v kateri je umrl Napoleonov sin starosti 21 let. Milijonska soba, ki se zato tako imenuje, ker je bilo v njej

raznih umetnih slik, ročnega dela, ki so bile cenjene nad milijon. V vsaki sobi je kamin in na mizi ura ali na kaminu, in v vsaki sobi je drugačna. Vse to je bilo last cesarice Marije Terezije, ki je bila velika ljubiteljica ur. Njen dar kakor priljubljeni osebi ali državnemu uradniku je bila vedno ura, kajti ena najboljših njenih lastnosti je bila točnost. Marija Terezija je bila mati 13 otrok in vplivna osebnost na dvoru. Njena beseda je mnogo zalegla in pod njeno oskrbo se je zidalo mnogo velikih in potrebnih zgradb, ki še danes stoje na Dunaju v njen spomin.

Ogledali smo si bili še polovico palače, ko se vstopi pred nas fotograf in nas slika, to sliko smo pozneje tudi dobili, da se lahko izkažemo, da smo bili resnično v cesarskem dvoru. Vsak si jo je gotovo ohranil v spomin. Iz vsake sobe je vedno razgled na prekrasni vrt, ki obdaja palačo. Vse pohištvo, kakor tudi preproge in parketi so še dobro ohranjeni, če vstopimo dolga leta, ko je bil grad bolj zanemarjen in se ni ničesar popravljalo, kajti želijo ohraniti vse kolikor je mogoče tako, kot je bilo takrat, ko so Habsburžani hodili po teh sobah.

Stopimo zopet na prosto, tu se nam nudi pogled na veliki stolp "Gloriette" imenovan, s stopnicami na obeh straneh, ki stoji na koncu vrta, na vzvišenem prostoru, obdan od številnih spomenikov, s cesarskim simbolom na vrhu. Po tem prostoru so se sprehajali vladarji in si ogledovali Dunaj v vsem svojem obsegu. Pod tem Glorietom se jim je nudil sijajen razgled po vsem mestu.

Sicer smo si vse to ogledali že pred 11 leti, vendar, ko smo se zopet mudili na Dunaju, nas je nekaj vleklo na ta kraj, kjer smo srečali tudi mnogo Amerikancev iz raznih krajev Zedinjenih držav. Bilo je že poldne drugega dne na Dunaju, ko smo šli na kosilo tik pred Schoenbrunn na teraso vrtno restavracije, kjer je bil zelo primeren kraj za tak vroč dan in odkoder je lep razgled in smo lahko opazovali nove skupine prihajajočih turistov.

Prišedši nazaj v mesto smo krenili po Mariahilf Strasse, ki je ena glavnih cest na Dunaju, in tu smo si tudi nakupili spominkov. Tu lahko dobiš vse kar si moreš poželeti, od najcenejše pa do najdražje stvari. Največ trgovin pa je tu z oblekami, kjer pač dobiš elegantna oblačila izdelana po najnovejši modi. V prejšnjih, bolj časih so hodili sem tudi celo iz Ljubljane in Maribora v Beč, kar je hrvatski izraz za Dunaj, kjer so si kupovali boljše toalete.

Zvečer istega dne smo zopet večerjali z mojo sestrično in njenim soprogom in sicer v restavraciji na Hitler Platzu. Mize so bile postavljene prav ob tlakovani cesti in le zelenje je zakrivalo goste pri mizah, ki ne vidijo radi, da jih kdo opazuje. Ko smo tako sedeli pri svoji mizi sem imela priliko opazovati Dunajčane na prostem in pri sosrednjih mizah. Vse je izgledalo nekako potrto in vsi so govorili v nekem nizkem tonu, da sosed ni mogel slišati sosedu. Tudi mi smo se počutili kot, da smo opazovani. Utis sem dobila, da vlada tukaj velika nezauživost, nič ni bilo videti tistega veselega in brezskrbnega življenja kot pred 11 leti, ko smo se mudili tam zadnjič. Dasi je odmevala lepa melodija "The Beautiful Blue Danube," katero sta igrala na klavir in violino neki mlad fant in dekle, a vseeno nista mogla

spraviti gostov v boljše voljo. Na obrazih jim je ležal nekaj strah in negotovost.

Vse drugače pa je bilo videti podnevu, ko smo po raznih ulicah videli parado za parado mladine, ki je v velikem številu korakala po najbolj prominentnih delih mesta. Prepevala je na čast Hitlerju in nosila velike zastave nemške svastike ter navdušeno proslavljala ime "Fuehrerja." Ko smo se mudili po raznih restavracijah so nas kmalu spoznali, da smo Amerikanci in pridružili so se nam nepoznani Dunajčani in so nas začeli spraševati kaj neki misli vnanji svet in kako sodi Amerika o njih itd. Seveda smo morali biti previdni, kajti prej ali slej bi bilo mogoče preveč povedano in zašli bi v nepotrebne sitnosti, vseeno pa smo opazili, da se niso vsi strinjali z dogodki, ki so se odigrali na Dunaju zadnje mesece. Opazovali in obžalovali smo ljudi, ki sicer neradi, a so se morali pokoriti poveljem "Fuehrerja." Vesela sem bila, ko je tudi za nas prišel čas, da se poslovimo z Dunaja, ki je bil nekoč središče največjega veselja in razkošja in največjega življenja vseh onih, ki so si uredili življenje v tem velikem mestu. Bilo je pol ene zjutraj, ko nas je moja sestrična spremila na kolodvor, nakanar smo se odpeljali proti Pragi na Češko, kjer smo naslednje dneve zopet doživeli mnogo zanimivega.

(Dalje prihodnjič)

Ob prvi obletnici podružnice št. 3 SMZ

Collinwood, O.—Dne 22. junija lanskega leta je raznašalec meni, kakor tudi mojemu sosedu dostavil list Ameriško Domovino. Prilem list v roke, da malo prečitam novice, zagledam na drugi strani dopis Mr. Fred Udoviča v katerem piše, da so v Barbertonu ustanovili Slovensko moško zvezo. Z veseljem sem prečital to novico in se takoj posvetoval o tem z bližnjimi rojaki, da se ustanovi podružnica tudi v naši naselbini, kar so mi tudi vsi pritrjevali, češ, da je to dobra ideja in le žal, da smo s to akcijo veliko prepozno začeli.

Kljub temu, pa je navdušenje za ustanovitev podružnice raslo in 15. julija l. l. je bila v ta namen sklicana ustanovna seja, katere se je udeležilo 12 članov. V odbor so bili izvoljeni sledeči: Anton Rudman predsednik; Anton Koren podpreds.; Chas. Benevol tajnik; Frank Pirc blagajnik; Martin Valetič zapisnikar; nadzorni odbor: Joseph Majce, Andrew Bradach in Andrew Jankovič. Navzoči so bili člani: Martin Vinšek, Frank Zagorec, Louis Legan, Anton Kastelic. Ob tej ustanovni obletnici pa se nahajamo ravno pred konvencijo, ki bo gotovo podvzela najboljše korake, za poživitev te še tako mlade organizacije.

Ker bo to prva konvencija SMZ, ki se bo vršila 5. avgusta v Slovenskem domu na Holmes Ave., je članstvo sklenilo, da se ta dan proslavi obletnica naše podružnice in da se piknik, ki je bil v ta namen zamišljen za 9. julija opusti.

Veselični odbor je že na delu, da preskrbi in pripravi vse potrebno za ta večer. Naročena je že tudi fina Peconova godba. Vstopnice k prireditvi so prav poceni. Vabljeni so vsi člani naše podružnice, obenem pa tudi vsi rojaki in rojakinje od blizu in daleč. Prijazni Barbertončani, kakor tudi Slovenci iz Girarda, naši St. Clairčani, posebno pa so vabljeni vsi člani SMZ in njih soproge, da nas obišče 5. avgusta, v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki prireditve prve obletnice podružnice št. 3, ki bo priredena v počast delegaciji prve redne konvencije Slovenske moške zveze.

Želeč obilo zabave in razvedrila vsem posetnikom, Chas. Benevol, tajnik.

ZDRUŽENI MLADINSKI PEVSKI ZBORI

Iz zadnje zahvale Združenih mladinskih pevskih zborov darovalcem v potovalni fond, se je pomotoma izpustilo darovalce Barbertonskih Slavčkov, ki so sledeči: Mrs. Frances Žagar nabrala: \$2.00 Mrs. Frances Žagar, 75c S. Stanich, 50c Mrs. Jennie Okolish in Mrs. U. Lintol. Po 25c: P. Godasik, Mrs. J. Heim in A. P. Smith. Mr. Alois Očepek nabral: \$1.00 Julia Očepek, 50c Mrs. Jerry Zupce, Mrs. Mary Beres, Alois Očepek, Anthony Očepek, Frank Očepek; po 25c: Frances Prugar in Katharina Spetich. Mrs. F. Smrdel nabrala: \$2.00 Frances Shabec in Adams Cafe; po \$1.00: Mr. Frank Smrdel, John Popolosky, B and W. Garage, Dr. L. M. Warner, Stephen Kanik, nimenovan, Dr. J. J. Wecaln, D. Miskin Tailor and Cleaner, Dr. J. J. Webar, Dr. G. G. Gardner; po 50c: F. J. Weigand Electric Shop, W. L. Boden in Mrs. Leo Kaplinski; po 25c Mrs. Antonia Može, F. E. Carborough, W. L. Cook, K. M. Brooks, City Baking, Judy's Beauty Shop in H. Farber. Po \$1.00: Dr. C. A. Rejmand, Dr. J. A. Brightwell, in Dr. M. E. Killaran; po 50c: Fio C. Walsh in Andrew Bombach; 15c Devore Beauty Shop. \$5.00 društvo sv. Jožefa št. 110 KSKJ, društvo sv. Martina J. S. K. J., samostojno društvo Domovina; \$3.00 Moška Zveza in društvo sv. Srca Marije, in \$1.00 društvo Triglav.

IZ PRIMORJA

—Bazovica. — Na cesti proti Dutovljam je 41-letni zidar Alojz Vrh tako nesrečno padel s kolesa, da si je pretresel možgane ter zadobil obšutne rane na senčih, nosu, in ustih. Poleg tega pa je zgubil še mnogo krvi.

Nesrečo je zakrivil defekt v zadnjem kolesu.

—Trst. — Umrli so: Čepaj Andrej 81 let, Kavčič Pavla 11. Krajšek Viljem 66. Pavletič Anton 68. Komac vd. Vanderle Marija 35. Ozvald vd. Blažica Marija 75. Dobrila Viktor 40, Cevna Atilij 18, Sila vd. Bernardon Ivana 84, Mezgec Ivan 32. Kocjančič Antonija 72.

—Knežak. — Dne 2 maja je umrl v Knežaku Alojz Sircelj (Milčev), star 28 let. Zapušča očeta, sestro, brata ter po enega brata v Sev. in Južni Ameriki.

—Kojško. — S češnje je padla 20-letna Poldka Rožičeva. Padla je s 4 m visokega drevesa in zadela z glavo ob kamen ter si prebila lobanjo. V goriški bolnišnici so zdravniki izrazili, da imajo malo upanja, da bi jo rešili.

—Materija. — Pri košnji se je 26-letni Filipčič Ivan tako nesrečno ranil v trebuh s koso, da si je prerezal nekaj črevesja. V težkem stanju so ga pripeljali v tržaško bolnišnico.

—Orlek. — Z vojaškim strelivom, ki ga je našel na travniku, se je obstrlel 10-letni Franc Fabjan. Odneslo mu je nekaj prstov na levi roki. Odpeljali so ga v bolnišnico.

—Trst. Umrli so: Trojan Ivan 44 let. Zabukovič vd. Brandolin Uršula 85. Škerjanc Anton 24.

—Trst. 58-letna Barbara Pernovič je pri padcu dobila rano na glavi in pretres možganov. Pripeljali so jo v bolnišnico.

—V prepad je padel. Nedavno se je odpravil z doma po posilnih nekdanji vaški načelnik v Orleku pri Sežani 61 let stari Matej Stojkovič. Zvečer se ni vrnil. Zato so ga naslednjega dne začeli iskati. Vsa prizadevanja domačih kakor tudi karabinerjev so ostala zaman. Dva dneva nato pa je neki vaščan našel njegovo truplo v prepadu v bližnji vasi. Vse kaže, da je Stojkovič ponoči zašel in se ponesrečil.

—Smrtina nesreča. Te dni se je pripetila v Pliskovici pri Komnu na Krasu huda nesreča.

Franja Šeričeva je med potjo s polja domov srečala čredo goveje živine. Ena izmed krav je nepričakovano zbežljala in se zalepela v širičevu. Ženo so kmalu po nesreči pripeljali domov, toda v nekaj urah je umrla.

—Dobra letina češenj. Vipava, junija 1939. Najvažnejši spomladanski pridelek naše doline so češnje, ki so bile že v stari Avstriji vsepovsod znane in čislane, da celo v Ameriki. V novih razmerah, posebno z novimi mejami je izvoz na vzhod, posebno v Slovenijo onemogočen, radi previsoke carine. Poleg tega pa so v pridelku starih pokrajini Italije dobile močnega konkurenta na domačem trgu, čeprav jih naše kvaliteto daleč presega. Toda kljub vsemu so si na domačem trgu ohranile razmeroma dobro tržišče in donajajo našemu kmetu od dobrih letinah lep dohodek tako, da še vedno tvorijo važno gospodarsko postavko in jim zato še vedno posvečajo največjo skrb. Tudi letos se je naša dolina v cvetju tega koristnega sadnega drevja, vendar pa je spomladansko mahasto vreme, posebno burja, marsikje grozila, da bomo v svojih upih razočarani. Toda hudega ravno ni bilo. Sicer je za binkoštno praznike burja ponovno močno otresla in ogubila češnje, vendar je tudi za prodaj ostal še doberšen del. Tudi cena letošnjemu pridelku češenj je razmeroma dobra.

—Zopet dve zadrugi v likvidaciji. Z dekretom vodje fašizma in načelnika vlade od 11. maja 1939. je bilo kmetski posojilnici v Grožnjanu v Istri preklicano pooblastilo za izvrševanje kreditnih poslov in je bilo uvedeno izredno likvidacijsko postopanje. Za likvidacijskega komisarja je bil postavljen neki Guido Borsi, za člane nadzornega odbora pa so bili imenovani Francesco Balestier, Ezio Calcina in Francesco Ratissa. S poznejšo odredbo je bil Ratissa izbran za načelnika nadzorstva.

Z dekretom od 6. junija 1939. je doletela enaka usoda Kmetosko posojilnico v Libušnji na Goriškem. Za komisarja je imenovan neki cav. Raffaello Cirenei, za člane nadzornega odbora po Cesare Bader, Antonio Saltini in dr. Mario Palitti.

V drugi polovici maja je odločil Mario Fonda svojo funkcijo kot član nadzorstva Kmetoske posojilnice v Šklednu pri Trstu, ki je že delj časa v likvidaciji. Na njegovo mesto je bil imenovan dr. Gino Palutaz.

Če verjamele al' pa ne

Oni dan sta stala pred mestnim sodnikom v naši metropoli dva avtomobilista, obtožena sila velike pregrehe, da sta bila namreč strašno nadelana. Kakor veste, je to greh, ki se kaznuje v tej naši lepi novi domovini malodane z visilicami, prav malo manjka.

Eden pijančkov je bil Žid, drugi pa škot. Tisto pa sami veste, da so židje kot škoti znani po svoji vnebovpljoči skoposti. Saj se eni še zdaj strašno kesajo, da so prodali Kristusa samo za 30 srebrnikov, ko je bil med brati dosti več vreden, kakor pravijo.

"Pijana sta bila!" službeno javi policman.

"Križ božji, kaj se vam meša!" vzdikneta oba kot na povelje. "Tako sva bila trezna, kot ste zdajle vi, visokočislani gospod sodnik."

"Prosim, da mene ne vmešavata v pijačo," zagodrnja sodnik in se zopet obrne k stražniku:

"Zakaj pa mislite, da sta bila pijana?"

"I, gospod sodnik, saj nisem pet let star, da ne bi vedel kaj govorim. Kaj bi pa vi sodili od njiju, če bi ju videli, kako sta stala na vogalu in je škot metal po cesti bankovce po sto dolarjev, žid jih je pa pobiral in mu jih dajal nazaj."

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mayu

"Mrtva sta —! Največji, najplemenitejši poglavar Apačev Nšo čí, moja sestra, ki ti je dala svoje srce —. Umrila je s tvojim imenom na ustih —. Ne pozabi tega, ne pozabi tega, moj ljubi brat!"

Spet sem zavpil v silni boleti. "Nikdar ne bom pozabil —!"

In potem se je njegov obraz ves spremenil, zatemnil se je, kakor črni oblaki zakrijejo nebo, in njegov glas je grozil kakor daljno, nevarno, gromenje:

"Ali si čul njeno zadnjo prošnjo?"

"Da."

"Maščevanje —! Maščujem jo naj —! Da! Maščeval se bom, kakor še nikdar ni bila maščevana smrt —."

Ali veš, kdo je bil morilec? Videl si jih. Beli ljudje so bili. Nič jim nismo storili —.

Tako je vedno bilo in tako bo vedno, vedno, dokler ne bo padel zadnji rdeči človek —. In če bi umrl tudi naravne smrti, njegova smrt bo vseeno umor, umor, ki z njim dan za dnem beli grešilo na bel rdečim plemenom —.

Potovali smo v mesta tistih prokletih belih ljudi. Nšo čí bi bila rada, kakor so bela dekleta. Ljubila te je, upala je, da si bo osvojila tvoje trce, če bo, kakor bela dekleta —. Z življenjem je plačala svojo ljubezen —.

In tako je vedno —. Naj vas ljubimo, naj vas sovražimo, vseeno je —. Kamor stopi beli človek, tja pride za njim tudi nesreča. Ta pa zadene rdečega človeka.

Velika žalost bo šla po vseh rodovih Apačev, krič jeze in maščevanja bo odjeknil po gorah in po savanah, koder stanuje rdeče pleme našega rodu —. Oči vseh Apačev so obrnjene na Winnetou, da vidijo, kako bo osvetil smrt očeta in sestre —.

Moj brat Old Shatterhand naj poslušaj, kaj prisegam ob tehle mrtvih! Prisegam pri velikem Duhu, prisegam pri junaških duhovih pradedih, ki so zbrani v večnih loviščih, prisegam, da bom od danes naprej vsakega belega človeka, vsakega, vsakega, ki ga bom srečal, ustrelil s puško, ki je padla iz mrtve roke moje- ga očeta, ustrelil ga bo mali pa."

"Stoj —!" sem ga prekinil.

Jezno me je pogledal.

"Moj brat Winnetou naj sedaj ne prisega! Ne sedaj!" sem ga prosil.

"Zakaj ne?"

"Prisegel boš, ko bo tvoja duša mirna in preudarna."

"Uff —! Moja duša je mirna kakor grob, ki bom v njega položil tale dva —. In kakor ju grob ne bo več vrnil življenju, tako tudi jaz ne bom nikdar, nikdar vzel na —."

"Ne govori dalje!" sem ga spet prekinil.

Oči so mu srdito vzplamtele.

"Ali mi hoče Old Shatterhand zabraniti maščevanje —? Ali naj mi stare sqwawe pljuvajo v obraz —? Ali me naj moj rod izžene, ker nisem osvetil smrti očete in sestrine —?"

"Nikdar ti ne bom branil storiti, kar ti nalaga dolžnost! Tudi jaz zahtevam kazen za morilca. Tri izmed njih je kazen že zadela. Četrta nama je trenutno pobegnili. Pa ušel nama ne bo!"

Vzrojil je.

"Kako bi nama naj ušel —! Toda ni on edini, ki ga mora kazen zadeti. Sin je belega plemena, tistega, ki nam prinaša pogin. Ne samo on sam, vse njegovo pleme je odgovorno za dejanje, ki ga je zagrešil. In belo pleme bom pozval na odgovor, jaz, Winnetou, ki sem odslej prvi in vrhovni poglavar vseh Apačev!"

Ponosen, silen je vstal pred menoj, vključ s svojo mladostjo zapovednik, vojskovedja, kralj.

Da, Winnetou je bil sposoben,

je bil nadarjen in pogumen do volj, da izvrši, kar je hotel prisesti. Njemu bi se posrečilo, združiti vse rdeče rodove in jih peljati v odločilni, maščevalni boj nad belo pleme, v boj, ki o njem pač nihče ni mogel dvomiti, kakor se bo končal, ki pa bi divji zapad preplaval s potoki krvi in zahteval stotisoče žrtev —.

In tam, ob truplih očeta in sestre, se je moralo odločiti, ali bo grozna bojna sekira zadivjala po gorah in dolinah ameriškega zapada —.

Prijel sem ga za roko.

"Stori, kar ti narekuje tvoja dolžnost! In boš tudi storil! Prepričaj se, poslušaj prošnjo, ki je morebiti moja zadnja prošnja! Kajti odslej morebiti ne boš več čul glasu svojega belega prijatelja —."

Tu leži Nšo čí. Sam si dejal, da me je ljubila in da je z mojim imenom na ustih izdihnila svojo lepo dušo. Ljubila me je, pa tudi tebe je ljubila, ki si njen brat. In ljubil si jo tudi ti in ji vračal, bogato vračal njeno ljubezen —.

In pri tej najini ljubezni te prošim, ne prisegaj danes, ne prisegaj sedaj! Počakaj, da bo grob kril najplemenitejšo hčerko rodu Apačev!"

Resno, temno me je gledal. In nato so njegove oči dolgo dolgo počivale na mrtvi sestrini. In stroge poteze na njegovem obrazu so se omilile, dvignil je spet oči, me pogledal in dejal:

"Moj brat Old Shatterhand ima veliko moč na srca tistih, ki z njimi občuje! Nšo čí bi mu prošnjo gotovo uslišala —."

In zato mu jo bom tudi jaz uslišal. Šele tedaj, ko moje oči ne bodo več gledale tehle, šele tedaj se bo odločilo, ali bo Misijski z vsemi svojimi pritoki vred rdel od krvi belih in rdečih ljudstev. Govoril sem. Howgh!"

Hvala Bogu! Uspejo mi je, za enkrat vsaj. Odvrnil sem veliko, pretečo nevarnost —.

Hvaležen sem mu stisnil roko.

"Moj rdeči brat bo koj slišal, da za morilca ne prosim nobene milosti. Njega naj zadene kazen, stroga, huda in neizprosna kazen! Zaslužil si jo je."

Toda skrbeti morava, da nama ne uide. Če sva izgubila precej časa in morilec je že daleč. Winnetou naj mi pove, kaj misli, da bi bilo treba storiti!"

"Moje noge so zvezane," je dejal žalostno. "Običaji mojega ljudstva mi zapovedujejo, da moram toliko časa ostati pri svojih rajnih, ki sta mi bila oče in sestra, da ju pokopljemo. Šele potem smem oditi in nastopiti pot maščevanja."

"In kedar bo pogreb?"

"O tem se bom posvetoval s svojimi bojevniki. Pokopali pa jih bomo na kraju, kjer sta umrli, ali pa ju odpeljali v pueblo, kjer sta živela. Toda tudi če bi ju tukaj pokopali, bi minilo mnogo dni, da opravi vse, kar se mora zgoditi ob smrti takega velikega poglavarja."

"In morilec bo med tem izginil —!"

"Ne! Kajti četudi Winnetou ne sme za njim, bodo drugi ukrenili, kar je treba, da nam ne uide."

Moj brat naj mi na kratko pripoveduje, kako je bilo, da je prijel za nami!"

Pripovedoval sem mu, zakaj sem prišel za njimi.

Spet je bil miren kakor po navadi. Moja prošnja je le pomagala.

Molče me je poslušal in molčal še tudi, ko sem skončal. Tudi jaz sem molčal.

Globok vzdih naju je zdramil iz razmišljanja. Prihajal je z roba jase. Tam sta ležala morilca, ki sem ju ustrelil.

Brž sva stopila k njima.

(Dalje prihodnjič)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Za templjem je še ostal dobro utrjeni Sijon, na katerega so Rimljani navahili in septembra meseca so tudi tega zavzeli. Kakor drugod, tako je tudi tukaj neusmiljeno gospodaril rimski meč; kri je po ulici tekla, da je po nekod pogasila ogenj. Tit je dovolil vojakom pleniti in ropati, nazadnje pa so razdejali vse in Jeruzalem je bil ena velika s krvjo polita groblja. Prebivalce, kar jih je še ostalo, so prodajali v sužnjost, za ceno 30 Judov za 1 srebrnik. Tako malo je bil cenjen ta narod. Mnogo od ujetih pa je Tit odločil za Rim, da jih tam pokaže radovednim Rimljanom tedaj, ko se bo v zmagovalnem triumfu peljal po cesti zmago-slavja; potem pa so morali delati kot sužnji pri zidavi Kolo-seja. O tem in pa o Titovem slavoloku sem pisal pri opisovanju Rima.

Ti dogodki in pa Jezusova napoved so mi živo stopili pred oči, ko sem gledal na Jeruzalem. Saj primernejšega kraja za to razmišljanje, kot je ta sploh ne najdeš nikjer drugje, nego tukaj, kjer je bila izrečena usoda Jeruzalema, ki se je dobesedno uresničila ter se do pičice ujema z zgodovino raz-dejanja. Zelo prav mi je prišlo to, da sem štiri tedne prej videl v Rimu Titov slavolok ter se pod njim dalj časa pomudil. Tu sem šele razvidel kako je bilo to na mestu. Ko sem si prejšnji dan ogledal še oni zid kjer Jude je jokajo, videl tisti prizor, sem vse to združil na kraju Jezusovega prerokovanja, sem imel užitek, ki ga ne bom nikdar pozabil.

Prva Jezusova napoved se je dobesedno uresničila: Jeruzalem je bil razdejan.

Temu so pričre: Oljska gora, Jeruzalem, Titov slavolok, Jude in svetovna zgodovina. Da se bo uresničila tudi druga napoved o koncu sveta, o tem ni treba niti najmanj dvomiti.

Kakor se je uresničila prva, tako se bo druga. Svet se temu sicer smeje in zanika. Umevno! Vsak se boji in nihče rad ne sliši tega, najmanj pa taki, ki ne verujejo. Ampak radi tega svet ne bo ušel temu in niti za sekundo podaljšan časa, katerega je določil Stvarnik sveta.

Z tajejanjem in zanikanjem tega dne, svet ne bo prišel nikamor; ta dan bo prišel vseeno, pa če kdo veruje ali ne. Jude se tudi niso brigali za Jezusove besede in njegovo napoved in še po-tom, ko so videli očitna znamenja, ki so napovedovala pogin Jeruzalema, jih ni prav nič iz-mudrilo. Videli so grozno pri-

kazen po vsej deželi, ko so iz oblakov hrumeli vojaki z boj-nimi vozovi in oblegali mesto, videli zvezdo repatico, ki je v podobi meča stala nad Jeruza-lemom, videli druga znamenja: vse brez uspeha! Samo kristja-ni, ki so bili tedaj v Jeruzale-mu, so razumeli Jezusove besede in ko so videli znamenja, so pravočasno zapustili Jeruza-lem in se umaknili v gore o-stran Jordana, ter tako ušli grozni stiski ter njih posledic-am.

Sonce je posijalo na dolino Jozafat. Pogledal sem po do-lini, kjer se ima vršiti posled-nja sodba. Mnogi razlagalci sv-pisma tako trdijo in prerok Joel pravi: "Naj vstanejo pogani in pridejo v dolino Jozafat, kjer bo sedel, da sodi vse narode." Tudi ime Jozafat pomeni: Go-spod sodi. Po vsem tem sklepa-jo, da bo ta sodba tukaj. Saj primernejšega kraja kot je ta za sodnji stol Gospodov ni mo-goče najti. Na vzhodni strani doline Oljska gora, na zapadni Kalvarija. Dve najbolj izraziti priči Gospodovega trpljenja ter Njegovega neskončnega za-služnja, ki je bilo dano za vse. Tam poleg je tudi Sijon, kjer sta bila postavljena zakramen-ta sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, ki sta bila dana ljudem v očistitve in posvečenje. Člo-vek se tukaj res ne bo mogel izgovarjati, da ni mogel, pač pa bo moral priznati, da ni ho-tel in tako se bo sam obsodil.

Skoro groza me je obšla pri pogledu na to dolino ob misli na poslednjo sodbo, ki bo neiz-prošno natančna ter odločilna za vsa večnost, ko pojdejo eni v večno trpljenje, drugi pa v večno življenje. Kje bom ta-krat jaz, v kateri skupini? To vprašanje mi je rojilo po glavi, ko sem stopal nizdol po poboč-ju ter stopil v cerkev Smrtnega boja, kjer sem bil potem pri maši.

(Dalje prihodnjič.)

Dogodivščine pod morskogladino

To je napisal slavni ameriški zoolog William Beebe (izg. Bi-bi), ki je pravkar dovršil 60. le-to. Mnogo je dosegel ta prirod-pisec; največja njegova zasluga pa je njegova ekspedicija 923 m globoko v morje. Beebeju se je kot prvemu človeku posrečilo, potopiti se v take globine in gle-dati čudeže morske noči. Nje-gova kovinska morskakrogla je bila pri tem obtežena s 3,366.2 tone teže vodnih plasti. Kot rav-natelj zoološkega instituta na

univerzi v Newyorku je mimo te-ga prav uspešno vodil ekspedici-jo, ki jo je po ekspedicijski ladji imenoval "Ekspedicija Arctu-rus." O njej je spisal tudi zani-mivo knjigo, iz katere priobču-jemo sledeči opis:

"Pravkar sem opazoval tolpo morskih levov, ki se je pasla v megleni dalji, ko sem nenadoma občutil pritisk vode v hrbet in na noge. Okrenil sem se in mogel le še videti, kako se je neznanska črna gmota pognala naprej in se obrnila. Ko blisk je šinila z mor-ske površine navzdol in je pri tem švignila mimo le za 30 cm daleč od mene. Oči morskoga leva, ki me je bil prestrašil, niso bile nič več tope, krotke, zastra-te, napol slepe, kakor me je gle-dal na suhem, marveč so bile ble-steče se, jasne in ostre. Dolga brada na straneh se je kuštrala v ščetinasti belini, gobec je bil napol odprt in zobje, ki so psu podobni, so se grozeče lesketali. Komaj sem ga bil dobro zagle-dal, sem že nehote skočil na lestvo. Pri tem sem pozabil, da bivar v taki pokrajini, kjer ti je treba najtežje stvari opraviti le z nalahnim zagonom. Priletel sem na kamen, ki je bil približno v isti višini ko četrta klin lestve in kaka 2 in pol metra proč od nje. To je bil skok v višino in zaeno v daljavo, ki je veliko pre-segal svetovni rekord. Najbolj čudno je bilo to, da sem taku ju-nastva prav počasi dosegal. Če-prav sem bil z vso silo skočil, sem se prav počasi zganil, pre-meril vodo še manj ko v hipu in prispel ko na filmu.

Takrat, ko sem skočil, sem tu-di že opazil svojo napako, a že sem ogledoval neko čudovito stvar, ki se je pravkar nalahno poganjala kvišku. Neposredno pod gladino se je obrnila in šin-la v globino. Mislim, da večina tega manevriranja ni bilo druge-ga ko ponašanje, s katerim je moj morski lev zabaval manjšeg-a morskoga leva, brezdvomno levinjo, ki je v bližini visela med zemljo in ozračjem in ga je gle-dala. Veliki samec — bil je več ko dva metra dolg — se je v dru-go poganj v ostrem kotu ni-zdol, tako da je moral nedaleč od mene dospeti na tla. Kakor me-teor je prav takrat, ko se je z glavlo dotaknil morske trave, je znel v ozračjem in je pri-brzel mimo le nekaj centimetrov od mene. Nehote sem se uma-knil; nisem se bal, da bi me ugri-znil, a nisem si mogel misliti, ka-ko se bo moglo to orjaško telo v tej brzini meni izogniti. Ko je odvihral mimo mene, sem iztegnil roko in se s prsti dotaknil glad-kega, trdega trupa. Žival je bi-la vidno presenečena. Prestraši-la se je, povečala svoje kolobar-je s posebnim ovinkom in iz-puščala zračne mehurje kar iz vsega gobca. Zdaj se je morski lev do polovice života vzdignil iz morja in sledila mu je njegova

tovarišica, medtem ko so se me-hurji ko veriga dvigali počasi na površje. Spotoma so se zračni mehurji spajali v večje in re-dkejše kroge, slično kakor puha-jo oblaki iz letalskega motorja ali kakor so videti belim oblak-om podobni šrapneli izsrel-ki na sinjem nebu. V slehernem mehurju se je zrcalila moja po-doba, čelada in vsa okolica.

Ko sem pogledal krog sebe, sem opazil, da so bile vse ribe izginile. Šele čez dve, tri minute so se začele polagoma prikazo-vati. Morski Levi so gospodarji te-ga vodovja. Začudil sem se, vi-deč, da so celo želve pohitele v stran, če se jim je lev približal. Morski volkovi (somi) so prav tako izginili pred levi kakor dru-gice ribe.

Po ure in ure bi bil pa opazo-val gibanje morske trave. To gi-banje se ne da prav nič primer-jati z gibanjem žitnih blisk na njivi ali trave na travnikih. Zde-lo se je, da je vsa ta gmota živa. Sleherno steblo se je zvijalo, sklanjalo in se vrtelo po svoji vo-lji in vendar je valovila vsa ce-lota ko ena sama, listu podobna tvorba v ritmu premikanja va-lov. Tu sem videl nov zgled za že večkrat opazovani pojav: kako se zažene in kotali posamezno krvno telesce samostojno in ven-dar neobgleno v splošnem kr-vnem obtoku. Tako je pri živa-lih, ki živijo v skupnosti, saj tudi vsaka poedina mravlja opravlja delo zase in se vendar brezpoz-gno pokorava volji celote. Kdo ve, ali ni prav tako s človekom, dasi ima prosto voljo, v primeri z usodo vsega človeškega rodu?

Usedel se msem na šop zlatih, cvetočih trav, iz katerih se je tu-tam prikazala kaka lepa, zele-na morska zvezda. Naslonil sem se nazaj in gledal, kako so se me-hurčki moje sape vzdigovali izza moje roke in mojih pleč. Iz ne-vindosti, iz brezbarvnega in brezobličnega plinskega toka, ki se je odtekal navzdol v črno žre-lo, so se izoblikovale krogle z jasni-mi obrisi, ki so bili z vsemi bar-vami okolice pobarvane in na-škrupljene. Ko sem se bil neko-č prvikrat dvignil z letalom, sem bil imel za kratek hip strahoten, v srce segajoči občutek, da ne-gibno plavam v prostoru, med-tem ko se zemlja pod menoj po-toplja. To se ni nikoli več po-novilo, a če sem tu na dnu morja zrl kvišku za velikimi zračnimi mehurji, potem sem si lahko do-mišljaj, da so ti mehurji sami svetovi in zvezde, ki se veličast-no kotatijo po nevidnem vsemir-ju. Ozadje je bilo skrivnostno, brez barve in brez oblik, kakršno je brez dvoma neskončno vsemirje. Ko sem skozi svoja mala štirioglasta okenca gledal ven, se mi je zazdelo, da zares doživljam eno onih dogodivščin, kakršne si je mogel izmisliti le fantastični velem Verna ali Wellsa in jih opisati. Ko blisk mi je šinila v glavo misel, da si-cer nisem bil na luni ali zvezdah, kar sem si tolikokrat zaželel, a ko sem bil zdaj v globinah mor-ja, sem v marsičem dosegel obo-je, to se pravi, da mi je bilo ko na luni, a sem bil zaeno na dnu morja.

Na moji levi je bila vrv sidra naše barke. Zdaj pa zdaj se je odprlo okno, kjer je bil videti za-skrbljeni obraz mojega zvestega asistenta: gledal je nizdol, ali mi grozijo kake nevarnosti. Obraz je izginil, okno se je zaprlo, ko se je odstranil tudi teleskop za v vodo in spet me ni bilo več v ob-zorju vrhnjega sveta.

Opazil sem v morju tudi lov, kakršnega doslej še nobeno člo-veško oko ni videlo od spodaj navzgor: kako sta dva kormora-na zasledovala škrlatastordečo ribo. Riba ju je videla prihajati in je v največji naglici začela bežati zdaj sem — zdaj tja, kot kokš, ki jo podiš in ki vidi pre-ganjalec zdaj s tem, zdaj z onim očesom. Kormorana sta se loči-la. Eden se je potopil v globino, drugi je pa neposredno podil svojo plen. Kmalu se je ribi zme-dlo, švignila je pravokotno na-

vzdol in preden se je utegnila poslednjikrat izogniti nesreči, je bila že v kljunu drugega ptiča. Komaj je bila riba ujeta, sta oba ptiča napela vse mišice in se da-la s povešenimi perutnicami in nogami odplaviti na površje. Ce-lo iz svoje globine sem mogel vi-deti, kako se je ondi začela dru-ga dirka. Posameznosti te divje gonje sem si lahko predstavljal, ker sem bil vprav prejšnji dan priča, kako se je prvi kormoran prikazal z ribo iz vode, drugi ga je pa koj začel zasledovati. Oba sta tako naglo brzela, da sta se oba trupa s peruti in blazno hi-tečimi nogami vred dvignila na-d gladine. Ob prvi priliki pa je srečni lastnik zagnal kvišku ribo; ta se je prekucnila in z galvo prileta naravnost v od-prti kljun in izginila v temnem žrelu. To pot sem videl samo divje valovanje na vodni gladini, naglo gibanje — nato pa je bilo vse tiho in mirno."

—Pikčeva mati in oče iz So-dražice praznujeta biserno po-roko. Šestdeset let skupnega živ-ljenja, veselja in trpljenja! Ču-diti se moraš, ko ju vidiš, kako mladeniško še gospodarita na domu. Kdo bi mislil, da je Pik-čev oče rojen leta 1853 in njego-va žena leta 1860? Komaj 19-letna Starčeva Rezka je prišla na zadolženo Pikčevo posestvo leta 1879 in tu sta garala z možem in gospodarita še danes. Trinajst otrok je jokalo v hiši, od teh jih je šest umrlo v otroških letih, od štirih, ki so se izselili v Ameriko, je živa samo hči Francka, dočim so Marija, Matija in Rudolf tam umrli. Zelo je zadelo domačijo, ko je umrl za gospodarja določe-ni sin Francelj leta 1927 za po-sledicami bolezni, ki si jo nako-pal v svetovni vojni. Ljubljani sta še sinova Janez, žel. uradnik, in pa najmlajši sin Alojzij, žup-nik pri Sv. Petru.

MALI OGLASI

Odda se

stanovanje, obstoječe iz 5 sob. Vprašajte na 1087 Addison Rd., spodaj.

(Jul. 25, 26, 29)

Delo na farmi

Moški dobi delo na farmi. Kdor je vajen takega dela in ga veseli, naj se zgasi po peti uri zvečer na 5204 St. Clair Ave., zgoraj. (173)

Lepa prilika

Proda se gostilna in poslopje. Ima D 5 licenco. Vprašajte S-S Cafe, 5363 St. Clair Ave. (173)

Rada bi zvedela

za naslov Helene Stopar, doma iz Harij na Primorskem. Oglasi naj se pri Mary Stefančič, 890 Rudyard Rd.

Soba se odda

Poštenemu fantu se odda v na-jem soba. Prost vhod in kopal-nica. Naslov 6606 Shaefer Ave. (171)

Ako vaš radio aparat ne delu-je pravilno, pokličite nas, ker naše delo je garantirano. — Nor-wood Appliance & Furniture, 6104 St. Clair Ave., 819 E. 185th St.

(Jul. 19, 22, 25, 29, Aug. 5, 8, 12.)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

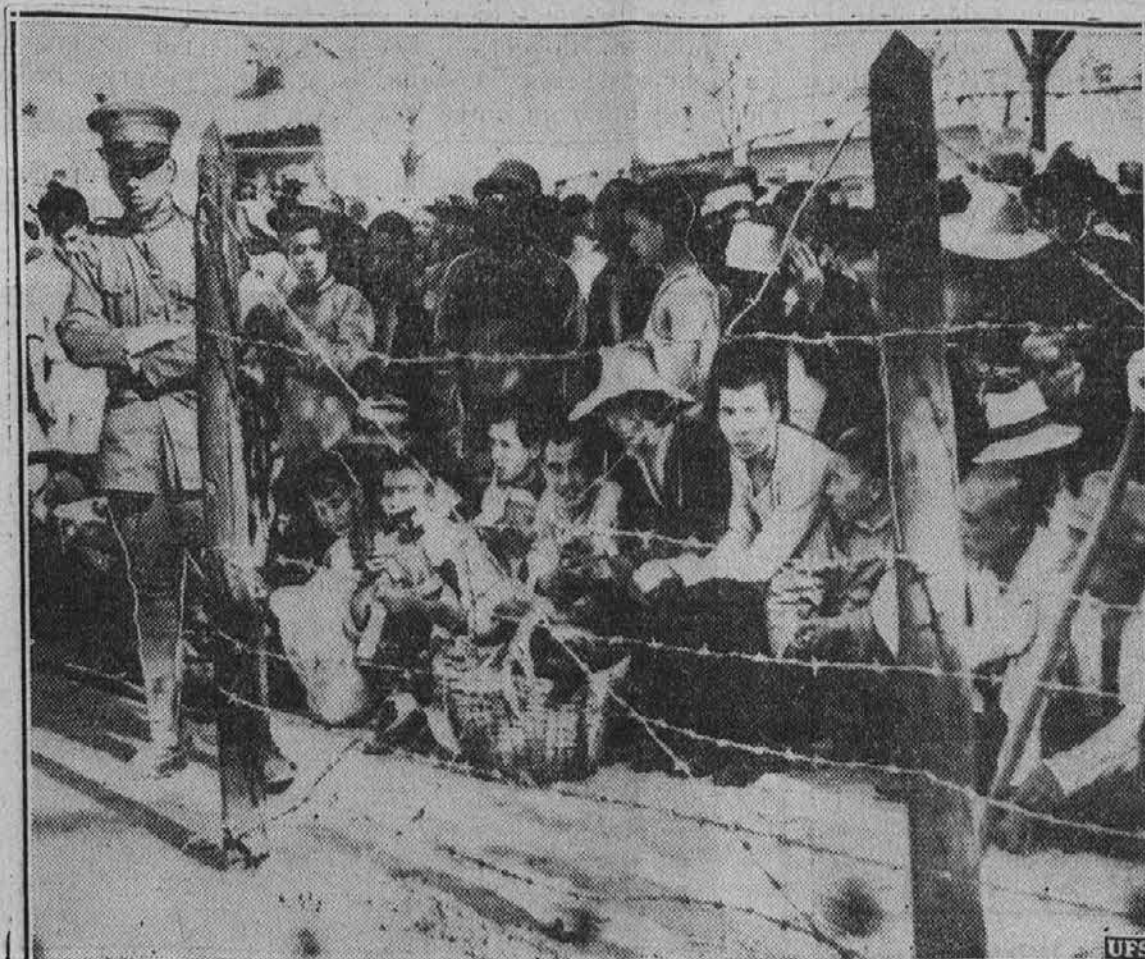
Poceni!

Rabljene električne ledenice za dom ali velike za restavracijo, dobite po znižanih cenah pri Norwood Appliance & Fur-niture, 6104 St. Clair Ave., 819 E. 185th St.

(July 20, 25, 27.)

UŠESNE, NOSNE IN BOLEZNI V
GRLU USPEŠNO ZDRAVI
DR. WARGA, D. M.

15603 Waterloo Road
Kmetovo poslopje
KEnmore 0067

Japanci so z žično ograjo zagradili inozemsko naselje v Tientsinu, na Kitajskem. Po-zicek je spuščena elektrika in več smrtnih nezdod je bilo že radi tega.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Morda se mu je vendar posrečilo odpotovati iz Rusije, — pomisli Rustčev. — Morda se nahaja že izven meje.

Zato je sklenil takoj odpotovati v Nemčijo.

Potoval je naravnost v Hamburg, ne da bi se kje ustavil, ker je upal, da bo tam našel na Bakunjinu.

Ker je vedel, da ga Bakunjin pozna, se je preoblekel v obleko francoskega častnika.

To krinko si je izbral radi tega, ker je govoril francoski kot pravi Francoz.

Ko je prišel v Hamburg je začel takoj iskati velikega zarotnika.

Bakunjin je res dospel v Hamburg.

Z onim vlakom se je peljal samo par postaj, tam je počakal na vlak za Nemčijo in predsedel.

Na meji ni imel težav.

Vse je šlo gladko.

Sevedno je bil v ženski obleki in nihče ni slutil, da je on Mihajlo Bakunjin.

Uradniki na meji so ga spustili.

Tako je prišel srečno v Hamburg, najel sobo v majhnem hotelu v luki ter takoj legel v posteljo, da si odpočije.

Ko se je okrepčal, je odšel iz hiše in začel premišljati o svojem daljnem potovanju.

Istega dne je sicer odhajal parnik v Anglijo, toda Bakunjin je vendar najel posebno ladjo, ki bi ga odvedla najpreje na Helogland.

Tam je nameraval ostati nekaj dni, da se preobleče v moško in nato vkrcna na kako angleško ladjo, ki bi ga odpeljala v Veliko Britanijo.

Cim dalje je razmišljal o tem načrtu, tem bolj mu je ugajal.

Sedaj je bilo treba najeti ladjarja, ki bi ga hotel odpeljati tja.

Stvar ni bila brez nevarnosti.

Na morju je bila burja in meteorološki zavod je napovedal burjo za prihodnje dni.

Bakunjin je hodil ob obali.

Hotel je najti človeka, ki bi ga hotel prepeljati na Helogland.

Konečno je našel nekoga.

Stopal je k njemu in vprašal:

—Ali bi hoteli zaslužiti denarja!

Ladjar je bil neki mladenič v modri srajci, plavih las in kratke brade.

On pogleda visoko ženo, ki ga je nagovorila.

—Zakaj ne? — odgovori on.

—Ako ni nič nepoštenega sem na vse pripravljen!

—Nepoštenosti ne zahtevam od vas, — odvrne dama,

—toda biti morate pogumni.

—Ah, tega se ni treba bati.

—Ali bi si upali, da me odpeljete v tej burji na Helogland?

Ladjar zažvižga.

—Ako je to vse, — reče on,

—greva lahko takoj na pot.

—Koliko zahtevate za to? — Ladjar premisli.

—Mislim, — reče on, — da petdeset mark ne bo preveč.

—Človek postavlja s tem svojo življenje na kocko. Burja je precej huda.

—Dobro je, dobili boste petdeset mark, a razen tega še lepo napitnino, ako me pripeljete srečno na Helogland.

—Vstopite v barko.

—Tako hitro ne morem, — odvrne dama. — Najpreje se moram vrniti v svoj hotel. Počakajte me tukaj, takoj se bom vrnila.

—Dobro, čakal vas bom!

—Najpozneje v eni uri bom zopet tukaj!

Bakunjin vzame svojo denarnico.

—Tu imate dve marki za aro!

Ladjar sprejme denar.

—Hvala vam, gospa, — odgovori on. — Čakal vas bom! Vozil bom barko kot še nikoli!

Vem, kaj dolguje človek lepim damam. Vem, da moram dvakrat bolj paziti!

—Dobro je, na svidenje!

Bakunjin se obrne.

Ni videl, da je v tem trenutku stopil iz grmovja neki človek.

Nekdo je neprenehoma opazoval Bakunjina.

Rustčev ga je opazil in šel previdno za njim.

Ko se je vračal Bakunjin v svoj hotel, se je plazil detektiv previdno za njim.

Toda na srečo se je Mihajlo Bakunjin parkrat ozri.

Videl je, da mu sledi vedno isti človek, — francoski častnik.

Takoj je vedel, da je to detektiv.

Njegov sklep je bil hitro gotov.

Cim je prišel v svojo sobo in zaklenil vrata za seboj, je sleklen žensko obleko, odprl kovček in vzel mornarsko obleko.

V nekaj minutah je oblekel bele hlače in modro suknjo, a na glavo si je posadil modro kapo.

Bakunjin stopi pred zrcalo. Bil je obrbit in ko se je pogledal v ogledalu, si je moral priznati, da je še vedno lep človek, ki mora ugajati ženam.

—Ko bi me mogla videti Lo v tej obleki, — pomisli.

Toda ni smel mnogo premišljevati.

Na hodniku je slišal glasen razgovor.

Gotovo so ga že iskali.

Spoznal je krčmarjev glas, ki je prihajal z detektivom.

Sedaj ni smel izgubljati časa.

Prepričal se je, ali so vrata zaklenjena.

Toda s tem se ni zadovoljil. Zgrabil je težko omaro ter jo postavil pred vrata.

Tako je postavil barikado, da ne bi mogli prodreti zasledovalci tako hitro v sobo.

Nato pohiti k oknu ter ga odpre.

Stanoval je v prvem nadstropju, a okno njegove sobe je gledalo na dvorišče.

Skok s te višine bi bil zelo nevaren.

Na srečo je bila v bližini okna streha sosedne hiše.

Brez obotavljanja se povzpne Bakunjin na okno ter skoči pogumno na streho.

Spretno je šel dalje in našel na drugi strani hiše lestvico, ki je segala do tal.

Po njej se je Bakunjin spustil.

Tako je dospel na dvorišče sosedne hiše.

Bal se je, da ga ne bi kdo ustavil in vprašal, kaj išče tukaj.

Na srečo ni nikogar srečal in tako je prišel srečno na ulico, kjer je izginil med množico.

Pohitel je k pristanišču.

Med tem se je razgovarjal Rustčev z hotelirjem.

Prosil ga je v imenu ruske vlade, da mu pomaga pri aretaciji pobeglega ruskega zločince.

—Moj Bog, — vzdikne krčmar, — ali se nahaja v moji hiši zločinec?

—Sveti Bog, kako je to mogoče? Kako se imenuje ta človek? Kdo je?

—Neka dama, ki je najela to sobo.

—Dama, modra dama? — vzdikne gostilničar. — Ali je ona tako nevaren zločinec?

—To ni dama, — odvrne Rustčev, — to je mož, ki s

je preoblekel v žensko.

On je namreč najnevarnejši ruski nihilist, Mihajlo Bakunjin. — Gotovo ste že slišali o njem?

Gostilničar se popraska za ušesom.

—To ne bo tako lahko, — reče, — ta ne bo mirno gledal, kako ga boste zgrabili. Morda ima bombo pri sebi. — morda bo vrgel na naju dinamit, ko bova stopila v njegovo sobo.

—Ne, gospod, aretirajte vi svoje zločince kjerkoli hočete, samo ne v moji hiši!

—Gospod, vi se torej protivite?

—Da, protivim se, — odvrne gostilničar odločno. — Ako se namreč tukaj dogodi eksplozija, ako pogine tukaj človeško življenje, ne bo hotel nihče več priti v moj hotel.

—Neumnost! O tem ne more biti govora! Vi vendar ne mislite, da nosi nihilist vedno bombe s seboj?

—Kdo ve, odvrne hotelir. — Nihilist nosi s seboj na begu cel arzenal.

Rustčev postane nestrpen.

—Gospod, — reče, — ne obotavljajte se dalje, dovolite mi, da zgrabim zločince!

—Ako ne storite, kar ukazuje, se bom moral obrniti na hamburgsko policijo, ki mi bo pomagala.

—Sicer pa, — nadaljuje detektiv, — bodite prepričani, da vas bo ruska vlada bogato nagradila.

—Dobili boste visoko odlikovanje.

—Ali ako vam ni do tega, bodele dobili denarja.

—Ali hočete postati morda ruski carski liferant?

Častihlepni hotelir, čigar največje veselje so bile kolajne, je začel razmišljati.

Do sedaj je imel samo dve, to sta bili od požarne brambe, katere član je bil.

Toda ti kolajni ga nista niti najmanj veselili, ker so imeli mnogi njegovi znanci isto odlikovanje.

Toda red ruskega carja je nekaj drugega.

—Veste kaj, — reče on, — ako mi jamčite, da bom dobil visoko odlikovanje, bom poskusil!

—Pojdite z menoj!

—Toda prosim vas, gospod, ne streljati! Zaklinjam vas, le nobenega umora!

—Pomirite se, — odvrne Rustčev, — ta revolver je samo za to, da prestraši zločince.

Rustčev vzame iz žepa eleganten revolver.

—Naprej sedaj, odvedite me!

—Dovolite, — ga prekine hotelir, nek majhen debelušast človek, ki se je bal nihilistov. — Vi ste oboroženi in tudi jaz si moram prinesiti kakšno orožje.

—Prinesite, — odgovori detektiv nestrpno, — toda hitro! Požurite se!

Gostilničar odhiti v kuhinjo. Kmalu se je vrnil.

V eni roki je imel nek ogromen nož, a v drugi veliko leseno kladivo, s katerim tolčejo meso, predno ga spečejo.

—Tako, — reče, — sedaj naprej!

Ko sta prišla v prvo nadstropje, začne šepetati gostilničar:

—Ali ne bi bilo boljše, da bi poklicali nekaj natakarej? Človek ne ve nikdar —.

—Za božjo voljo, ne kličite nikogar! — vzdikne Rustčev. — Sama bova končala s tem človekom!

—Naprej! Hitro, hitro!

Kmalu sta stala pred vratmi sobe, kjer je stanovala dama v modrem potnem kostumu.

—Ali je tukaj? — vpraša detektiv.

tektiv.

Gostilničar pritrdi.

—Da, tukaj stanuje. Toda ko bi vedel, da je ta človek v ženski obleki nihilist, bi ga vrgel takoj na cesto.

—Sicer pa sem slišal in čital, — doda on šepetaje, — da je ta Bakunjin grozovit človek. Njemu ne pomeni človeško življenje prav nič.

—Imate prav — odvrne Rustčev, — njemu ne pomeni človeško življenje mnogo, kadar mu gre za to, da doseže svoj cilj.

—Gospod, ako morda sedaj umrete, boste imeli vsaj zadoščenje, da ste žrtvovali svoje življenje za rusko vlado.

Mali gostilničar se globoko prikloni.

Zobje so mu glasno šklepetali.

—Hvala vam, — reče on, — posebna čast in vžitek mi bo umreti za Rusijo.

—Naprej! — vzdikne detektiv.

tiv. Skočil je k vratom in začel razbijati po njih.

—Hej, odprite!

Toda nihče se ni oglasil.

Japonski poslanik za Anglijo Mamoru Shigemitsu.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh oseb na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Razprodaja!

VELIK POPUST

na vseh belih sliparjih, posebno na ženskih, ekstra širokih. Enako tudi na moških belih in otroških. Pridite in izberite, prihranili si boste denar!

SUHADOLNIK SHOE CO. INC.

6107 St. Clair Ave.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7.000.000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelek je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00: \$1.00 na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim razervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materijal vдов in sirot. Če se nisi član ali članica te močne in bogate podporne organizacije, potrudi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjeroli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

V SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI

NA MOJEGA UMRLEGA

MOŽA

Janeza Vidmar-ja

ki je umrl 24. julija 1938.

V tuij zemlji spiš
že leto dni ...
tolažbe prave
le za mene ni.

Vsak dan na Te
sem mislila ...
očesa nisem več
zatisnila,
da nisem gledala
obraz še Tvoj,
ki bil zaklad je
čist in vedno — moj.

Spavaj, Janez, snivaj
sladke, zlate sanje;
spavaj in uživaj
dolgo, večno spanje.

Tvoja žalujoča žena,

MARY VIDMAR.

Cleveland, Ohio, 25. julija 1939.

Paul V. McNutt, ki bo v imenu vlade Zed. držav odprl kulturne vrtove na 30. julija v Clevelandu.

Frank Dolezal, ki je obtožen, da je umoril Mrs. Polillo v Clevelandu. Sedaj čaka na obravnavo.

Na levo je bolgarski ministerski predsednik George Kiossivanoff, ki je obiskal Berlin, da se pogovori glede balkanske politike.

Na desno vidite signorino Mussolini, ki govori z zakoncem, ki se odpravljata v laško kolonijo v Afriko, da si tam ustanovita novo življenje.